

παῖδες, οἵτινες κατ' ἀρχαιότατον ἔθος λαμβάνουσι τοὺς τί-
τλους τούτους, καθὼ πρωτεύοντες ἐν διαγωνισμῷ τοῦ μα-
θημάτων τῆς Καθηγησεως. Εἰς τὸν λαμβάνοντα πάσας τὰς
ψήφους τῶν διδασκάλων παῖδα ἀπονέμειν ο ἴδιλος τοῦ αὐ-
τοκράτορος (imperatore). Γίνονται δὲ αὐτὸς τε καὶ οἱ δύο
ἄλλοι πρὶ γκιτιπες δεκτοὶ μὲ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν
ὀφειλομένην πομπήν, παρουσιάζοντι εἰς τὸν Πάτριον ὑπὸ
πρώτῳ αὐτάρχῳ. Ἐφετός, ἀφοῦ ο Νέων ΙΓ' ἐδεξιώθη τοὺς
προσελθόντας παῖδας, ἀπένειμεν αὐτοῖς τὴν εὐλογίαν του,
καὶ τοὺς ἐδώρῃσε μετὰλλια εἰς ἀνάμνησιν τῆς λαμπρᾶς
ἐπιτυχίας των.

— Ο ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις δημο-
σιευομένων ἐφημερίδων ἀνέρχεται εἰς 9,723.

— Η Γαλλικὴ κυβέρνησις πρόκειται νὰ γίνη κυρία τῆς « Ἀθηναϊκῆς Ἐφημερίδος » (Journal Officiel), ἀγοράζουσα αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων κυρίων αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο αἰτή-
σεται παρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν 1,700,000 φράγκων.

— Ὁ ἐν Παρισίοις γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. Διμόβλιος Λε-
γράνδος, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», προπαρασκευάζει ἔκδοσιν
τῆς ἐποποιίας τοῦ Διγενὸς Ἄκριτα κατὰ χειρογράφον γε-
γραμμένον εἰς ἰδιωτικὰς στίχους. Τὸ ποίημα τοῦτο, πολὺ
ἀρχαιότερον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν τῆς αὐτῆς ὑποθέ-
σεως ἐποποιῶν, ἐγράφη κατὰ τὸ πρῶτον ἡμίσιον τῆς 1Α',
ἐκείνου τετραετηρίδος, τὸ δὲ χειρογράφον, ἐφ' οὗ φέρεται καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, γραφέν κατὰ τὸν 1Δ' αἰῶνα, δια-
τηρεῖται ἄριστα καὶ περιέχει καὶ ἄλλα πολλὰ τοῦ μεσαιῶ-
νος ποιήματα, ἄγνωστα μέχρι τοῦδε, ἀνήκοντα δὲ κατὰ
πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸν αὐτὸν ἀκριτικὸν κύκλον.
Ἡ ἔκδοσις τοῦ χειρογράφου τούτου, ἀγορασθέντος ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐντολῇ τοῦ κ. Λεγρανδίου, θὰ ἀποτελέσῃ
τόμον τῆς ὑπὸ τοῦ ἀκαδέμικοῦ τούτου λογίου ἐκδιδομένης
«Ἑλληνικῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης».

— Ο καθηγητής τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου κ. Ἰάκωβος Δραχάτος ἀγγέλλει τὴν προσεχὴ ἐκδόσιν μεταφράσεως ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τῆς «Ῥωμαϊκῆς γραμματολογίας» τοῦ Paul Frank.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητάς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΓΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐν Φλωρεντία ἐτελέσθη κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπέστατα ἡ ἐπίσημος κηδεία τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Ῥικάλδολη. Ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀνηρτήθησαν διάφορα ἐπιγράμματα, δι' ὧν εὐστόχως εἰκονίζεται ὁ δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ ἀειμνήτου ἀνδρὸς, πρὸς ὃν τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ὀφείλει ἡ Ἰταλία. Ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων τούτων σημειῶ τὰ ἐπόμενα: «Πρὶν ἢ δεσπότην τῶν ἄλλων ἔγνων ἐν δεσπόσῃ ἐαυτοῦ» ἔξειπαιδύθη ἐν τῇ αἰσθηματικῇ καθήκοντος καὶ ἐνέμενεν ἐν αὐτῇ ἀλόντηος μέγχι τῆς τελευταίας πνοῆς του». — «Ἦθελε τὸ σῶμα ὑπόδουλον τῷ πνεύματι, καὶ ἐσκληρυνέναι αὐτὸ ἐν τοῖς κόποις, ἀσπαστραφεῖς πᾶσαν χραυδότητα». — «Ἐν τῇ χαλάρῳ καὶ εὐμεταβλήτῳ τούτῳ αἰῶνι ἀπεδείχθη ὑπόδειγμα αὐστηρῆς ἀρετῆς καὶ στερεῶν βουλευμάτων». — «Ἄνευ τιμιότητος ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃσι χρηστὴ κυβέρνησις, λυσταφείας ἐλευθερία καὶ κόμματα ἄφια σεβασμοῦ». — «Μόνῃ αὐτοῦ φιλοδοξία ἦτο νὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα». — «Ἐσχε πίστιν πρὸς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥτις σώζει τὰ ἔθνη τὰ ἄφια σωτηρίας, παραδίδει δὲ εἰς ξένον ζυγὸν τοὺς διεσθαρμένους λαούς». — «Καθωσιωμένους πρὸς τὸν βασιλεῖα, ὃν ὑπέλαβεν ἐκάστοτε ἀγοργωνιῶν λίθον τῆς ἐνόητος τῆς πατρίδος, ὑπηρετήσεν αὐτὸν μετὰ τιμιότητος εὐπατρίδου καὶ ἀξιοπραπείας πολίτου». — «Ὑπεράνω τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος τοῦ Τοσκάνης ἔθηκε τὰ συμφέροντα τῆς μεγάλῃς πατρίδος τοῦ Ἰταλίας». — «Τὴν ἐνότητα τῆς Ἰταλίας προεβίβασε μετὰ τόλμης, διεψήγαγε δὲ

εἰς αἴσιον πέρας μετὰ γενναιοῦτος ἰσχυροτέρας τῶν καλυμμάτων καὶ τῶν γεγονότων». — Ἀποθέμενος τὴν ἀρχὴν εὗρεν ἐν τῇ ἀξιοπρεπείᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου καὶ ἐν τῇ ὑπομονῇ σεβαστῶν ἀμοιβῶν ἀντάξιαν τῆς ψυχῆς του. — Μετῆλθε τὴν ἐλευθερίαν ὡς μέσον πρὸς ἐπιτελεσὶν ἐναρέτων ἔργων, καὶ οὐχὶ ὡς ὄργανον πρὸς ἀποπλάνησιν καὶ διαφθορὰν τῶν λαῶν. — Ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν οὐχὶ διὰ φατριστικῶν σκευωριῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀκρατικοῦς τοῦ βίου καὶ τῆς δεδοικασμένης φιλοπατρίας».

Ἐν τῷ Voltaire δημοσιεύονται ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐν ἐπι-
φυλλίδι Les cocodettes, μυθιστόρημα περιγράφον σκηνάς
τῆς αὐτῆς Ναπολεόντος τοῦ Γ', καὶ ἐν γένει ζωηρῶς ἀπει-
κονίζον τὸν βίον τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἐπὶ τῆς δευτέρας
ἀνταρκαρίας. Ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ περιγράφεται χο-
ρὸς μετρημισμένων ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς πρὸς κτίσεως Μό-
τερνικ, συζύγου τοῦ εἰς Παρισίους τότε πρεσβευτοῦ τῆς
Ἀυστρίας. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ μυθιστορήματος τούτου, οὗ
τῳ μετὰ χρότου ἀγγέλλοιςσαν ἔκδοσιν ἀνυπομόνως ἀνέμενον
οἱ Παρισινοὶ, υπογράφεται ψευδωνύμως Brummel.

Τὴν 12 παρελθόντος, Νοεμβρίου ἐγένετο ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ἡ πρώτη ὑπὸ γυναικῶν ψηφοφορία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς τῶν διευθυντῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν τῶν δημόσιων σχολείων.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀπέκτησαν αἱ γυναῖκες ἐν ὅλῃ τῇ πολιτείᾳ τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ νόμου τοῦ 1880. Ἀλλὰ τὴν παρῶσιν ταύτην ὑπερῃκούσισε τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Wisconsin, ἀπονεύων διὰ νόμου εἰς τὰς ἐγγάμους γυναῖκας τὸ δικαίωμα οὐ μόνον τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς πάντα τὰ δημόσια ἀξιιώματα. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν δὲ τοῦ Wyoming αἱ γυναῖκες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀπὸ τοῦ 1828 ἔτι, καὶ ἐνασκουσὶν αὐτὸ μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ ὀρθοπροσύνης. Ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀνδρῶν καὶ τριῶν γυναικῶν· αἱ κἀκται καλύπτονται ὑπ' ἀνθρώπων, ἐν δὲ τῷ τόπῳ τῆς ἐκλογῆς οὔτε ὕβρεις οὔτε βάνυστοί λόγοι ἀκούονται ποτέ. Καὶ βλέπει τὴν νεαρὰς μητέρας, φερούσας τὰ τέκνα ἢ τὰ βρέφη ἀπὸν τετυλιγμένα εἰς θερμὰ σπάργαντα, νὰ εἰσερχώνται ἀφελέ- σατα εἰς τὴν αἵθουσαν τῶν καλῶν καὶ ἀποθέτωσι τὴν ψῆφον αὐτῶν, ὡς εἰ ἔπραττον τὴν συνηθεστάτην τοῦ βίου τῶν πρᾶξιν.

B I B Λ I A

— 2267. 'Εστία. 'Εκδίδεται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 7 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 258 (206). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γράφειον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιέχοντα: Σφραγὶς τῆς ἐπαρχίας Τήνου ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκης. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Μακροβιότης. — Αἱ ἀγγε- λίαι τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. — Δάνειον πνεύμα. — Εντυ- πώσεις. — Ἀλλήθειαι. — Μία συμβολὴ κατὰ ἐδμόνδα.

2268. Διάφοροι γραφοὶ αὐτῆς συλλογῆς καθ' ἑξοχισμὸν τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ, συλλεγεῖσθαι ἐκ περὶ γαμμοῦ κωδικοῦ τοῦ 19^{ου} αἰῶνος· ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμειῶς. Ἐν Συμύρῃ, τύποις Ν. Α. Δαμιανίου, 1880. 8^{ον}, σελ. 15. [Κατὰ τὸν πρόλογον τοῦ κ. Παπαδοπούλου ὁ κωδικὸς οὗτος διατηρεῖται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Συμύρῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, περιέχει δὲ ὅλον τὸν Γοργιαν καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων ἑννεονήκοντα καὶ ἑπτὰ].

2269. Ἀνεκδότων Συμακείων τεύχος πρῶτον, περιέχον
ἐπιστολὴν πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιου Α'
πρὸς Νίκωνα πατριάρχου Ῥωσσίας 1652-1653, Ἐπιστο-
λὴν Μακαρίου τοῦ Πατρίμου πρὸς Σέρμαν. — Γ. Ἰαννουλῆ,
Κανόνα ἱαμβικὸν εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Νῦν πρῶτον ἐκδίδον-
ται ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμεῖς. Ἐν Σμύρνῃ, τυ-
πογραφεῖον Α. Ι. Στυλιανοπούλου, 1880. 8^{ον}, σελ. 8^α καὶ
97.

2270. Ἑμμετρα ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Λεῖρια. — Μοῦσα
μαϊνάς. Ἐν Σμύρῃ, τυπογραφεῖον ὁ "Τύπος". 1880, 12^{ον},
σελ. 160. Τιμὰ πρὸς πώλησιν 500 γρ.

2271: Κλέων - Λέων, οδοποιία ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου. Μέ-
ρος πρῶτον. Ἐν Σμύρνῃ, τυπογραφεῖον Ν. Α. Δαμιανοῦ.
1879. 16^{ον}, σελ. 73.

4 Δεκεμβρίου 1880

ΑΘΗΝΩΝ

4 Δεκεμβρίου 1880

Δάνεια τῆς κυβερνήσεως	Ὁμολογ. ἐκδοθεῖσαι	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχαί πληρωμαὶς τοκομερίτων	Ἐποχαί κληρώσεως	Ἐτήσι. εισόδ.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ. ἰσόρ.	Τρίγωνα τιμὴ	
25 ἰκατ. φράγ. * 8 0/0	πληρ. ἐν Ἑλ.—	59,799	80,664	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.— 280	δρ.
25 " " 9 0/0	λαδὶ καὶ ἱ.—	40,201		15 " 15 " "	15 " 15 " "	25.20	224.— 280	"
26 " " "	ξωτερικῶν.—	52,000	50,510	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαῖου 15 Νοεμβ.	33.60	433.60 560	φρ.
4 " " "	πληρ. ἐν —	16,000	14,256	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.— 280	δρ.
6 " δραγ. (μετ' ἀμ.)	Ἑλλάδι μετ' ἀμ.—	60,000	47,670	31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.— 100	"
10 " φράγ. " "	νομ. —	29,772	29,268	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαῖου 15 Νοεμβ.	16.80	197.50 250	φρ.
60 " " "	" "	120,000	—	20 Ἰαν. 20 Ἀπρίλ.	20 Δεκ. 20 Μαρτ.	30.—	392 1/2 590	φρ. 394
				20 Ἰουν. 20 Ὀκτωβ.	20 Ἰουν. 20 Σεπτ.			

Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι	Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πραγμ. τιν	Ἀποθηματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχαί πληρωμαὶς μερίσματος	Τέλει. μερίσμα	Τιμὴ πραγμ. μετ.	Τρίγωνα τιμὴ
Ἑλλην. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	18,000,000	Ὁλόκληρον	12,630,000	15 Μαῖ. 15 Ἰουλ.	124.—	1,000	3,560
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	14,000,000	9,800,000	417,000	15 " 15 " "	5.25	175	176
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως	φρ. 5,000,000	Ὁλόκληρον	φρ. 88,810	20 " 20 " "	φ. 5.80	100	φ.
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία δ' Ἀρχαγγελοσ.	" 18,000,000	φρ. 3,250,000	—	1 Μαρτίου	" 9.—	φρ. 100	"
" " δ' Ἀφενεῖς	8,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100	"
" " ἡ Ἀγκυρα	1,400,000	280,000	109,340	25 " "	8.40	100	"
Ναυτικὴ Τράπεζα ἡ Ἀλκυον	" 2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	16.66	200	"
Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργειῶν τοῦ Λαυρίου	" 20,000,000	14,000,000	—	14 Ἰουλίου	4.50	140	107

Συνολλὰ γμα τὰ	Νομίσματα	Παρατηρήσεις
Λονδίνου Ἑθν. Τραπεζῆς 3 μην.— Ἑμπ. 3 μην. 29.30—29.70.	Εἰκοστάγρακον δραχ. 23.70	* ἀπὸ ἀρίθ. 1—59,799 τὸν 8 τοῖς ἰκατ.
Γαλλ. Ἑθν. Τραπ. 3 μὲν. δρ. — Ἑμπ. 3 μ. δρ. 116—117.	Αἶρα Στερίλια " "	" 59,800—100,000 " 9 "
	Αἶρα Ὀθωμανικὴ " "	Δάνειον Ἑθν. Τραπεζῆς φρ. 60 ἑκατομμύριον
	Αὐστριακὸν Φλορίν " "	46 1/2
	Ἀργυρῶν ἀγρακων " "	
	" φράγκων " "	

ΕΠΑΡΧΙΩΝ	ΒΙΕΝΝΗΣ (9 Δεκεμβρίου)	ΠΑΡΙΣΙΩΝ (10 Δεκεμβρίου.)
Πατρῶν—Λονδ. 3 μ. (19 Νοεμβρίου) Ἑμπ. 30	Λον. αἰ 10 λ. σ. 3 μ. φρ. 117.90	Λονδίνου διαπρ. ἐν δφ. (μ. 3) φρ. 25.28 1/2—25.33 1/2
Κερκ.—Λονδ. 3 μην. (2 Δεκεμβρίου) " 28.80—29.	Παρσ. τὰ 100 φρ. " 46.57	Χρυσός 1000/1000 τὸ χ. 8.437. 5, ὑπερτίμ. 0/00
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (10 Δεκεμβρ. ἔ. ν.)	Εἰκοστάγρακον " " 9.39	Ἀργυρ. " τὸ χ. 218.99 ὑποτ. 127.75—132.50 0/00
Σιδηροδρόμοι Ἑβρωπ. Τουρκικῆς φρ. 40 1/2	Ἀργυρὰ φιορ. 100	
Ἑλληνικὸν δάνειον τὸν 8 0/0. " 236	ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 10 Δεκεμβρίου	ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΑΝΣΕΩΣ
" " 9 0/0. " 246	Λον. αἰ 10 λ. σ. 3 μ. φρ. 117.80	Ἀμστερδὰμ 3 0/0. Βιέννης 4 0/0. Βερολίνου 4 0/0.
Ἑταιρία Μεταλλ. Λαυρίου. " 101	Παρσ. τὰ 100 φρ. " 46.50	Ἑλλάδος (Ἑθνικῆς Τραπεζῆς) 7 0/0. Λονδίνου 3
Παρίσιων 3 μηνῶν " φρ. 23.15—23.25.	Εἰκοστάγρακον " " 9.39	Μαδρίτης 4 0/0. Παρίσιων 3 1/2. Πετρούπλεως 6 0/0.
Αἶρα Ἀγγλικὴ " φρ. 109 36/40	Ἀργυρὰ φιορ. 100.	Ρώμης 4 0/0.
Εἰκοστάγρακον " 87 33/40		

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

x. A. Π. Κωνσταντινούπολιν. Δυστυχῶς οἱ ξένοι συνδρομηταί. Ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιστολῶν, ἃς ὁ διευθυντής τῆς "Ἑστίας" ἔλαβεν ἐσχάτως, δημοσιεύομεν τὴν ἐπομένην τοῦ διακεκριμένου λογίου καὶ ἐλλεικταίου τῆς Ἑλλάδος φίλου x. μαρξίστου de Q. de Saint-Hilaire. "... Je lis toujours avec le plus vif intérêt votre belle publication de l'Ἑστία; jugez donc de mon désappointement et de mon chagrin, lorsque j'ai lu, il y a quelques jours, la note par laquelle vous annoncez que cette intéressante et utile publication pourrait être suspendue dès l'année prochaine. Ce serait, je vous l'assure, un bien grande lacune dans la presse périodique de votre pays, et même en toute la partie de l'Europe, qui s'occupe avec tant d'intérêt des choses grecques, et pour laquelle votre journal était devenu une sorte de répertoire indispensable. Je vous réitère l'assurance que ce ne serait pas sans un très vif chagrin, et sans de légitimes regrets que je verrai disparaître un des journaux périodiques, que je lis toujours avec la plus grande attention et qui est le seul à me tenir au courant de ce qui se passe en Grèce; et soyez bien assuré que tous vos lecteurs, (et ils sont en fort grand nombre) partagent mon sentiment à cet égard. Non seulement je lis attentivement et exactement l'Ἑστία, mais j'en fais collection; je garde précieusement chaque numéro, et je fais relier soigneusement chaque année κτλ. — x. Π. A. A. Γέλια. Ἐγκαυσι τοῖ ἀποσταλῶσιν. — Ἀριθ. 926. Σύντομα δὲν διδᾷσκουσι τὰ βιβλία, ἀλλ' ἡ παρατήρησις καὶ ἡ κρίσις στὰν δεῖ τις ζῇ ἐκ κοινῶν καὶ πῶς ἀνεπτυγμένη, οὔτε τὰ μαθη-

ματα ἔλλειπουσιν οὔτε ἡ μεταίτιός βραδύνει νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου. — Συναδρονήτῃ. Ἀλεξάνδρειαν. Εἰς τὰς τρικυμίας, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἀποδεικνύεται ἀνίκανος ἢ διδῶν σημεία ἡλιγγιάσεως, δὲν πρέπει νὰ γάνη τις τὸν καιρὸν εἰς τὸ νὰ τοῦ διδοῦ συμβουλὰς, ἀλλὰ νὰ πρὸς τὴν λήμβον καὶ νὰ βάλῃ τὰς χεῖρας εἰς τὰ κωπιά. — κ. Ν^κ. Ἀθήνας. Ἡ σημείωσις ὧμων εἶναι τῶν ὄντι περιηροτάτη, ἀλλ' οὐχὶ κατάλληλος πρὸς δημοσεύσιν ἐν τῇ «Εὐστία». Προσέλατε εἰς αὐτὴν, ἔαν ἐγκρίνητε, καὶ τὰ ἐπόμενα, λεφθέντα ἐκ τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν τοῦ μακαρίτου Σουρμελῆ: «Ο Γκούρας ἀνάγει ἐν ἔτει 1823 εἰς τὸ φρούριον (τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν) τὴν γυναῖκά του, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποδίδονται ὅλα· αἱ ἀνήκουσαι τιμαὶ ὡς πρὸς σύζυγον τοῦ φρουράρχου καὶ ἄρχοντος Ἀθηνῶν. Ὁ Ὀδυσσεὺς περὶ τὰ τέλη τοῦ αὐτοῦ ἔτους φέρει καὶ αὐτὸς τὴν γυναῖκά του καὶ τὴν μητέρα του ἐνταυθα, καὶ τὰς οἰκίει εἰς τὸ φρούριον· ἐκ τούτου γεννᾶται ἀντιζηλία μεταξὺ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκάστη τῶν καπιτανίσσων θέλει δὲ πρωτεία. Ἡ μήτηρ τοῦ Ὀδυσσεύς καταφρονεῖ τὴν Γκούραιναν, αὕτη δὲ δὲν ὑποφέρει τὴν καταφρόνισιν. Ἡ ἔχθρα τῶν γυναικῶν ἀμάνει νὰ γεννηθῇ ἡ ἔχθρα τῶν ἀνδρῶν, ἥτις πολλὰ κακὰ ἐπέφερεν εἰς τὸν τόπον».

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας. Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας, ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐλληνικῶν γραμματισμῶν, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματισμῶν. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμανικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶν ἀπαράδεκτα.

Τὰ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

(1) Τα συγγράμματα τῆς κομῆσης Marenholtz εἶναι αὐτοηπιπικὰ καὶ ὡς ὡδὸν ἐργαστήριον τοῦ παιδίου. — Ἡ ἐργασία καὶ ἡ νία κατὰ Φρόβελ παι-